

Questio Tertia. Articulus

Secundus.

Terti licet deus contingenter ageret non tamen sequitur q̄ agat per voluntatem q̄ contingenter plus non tamen pluit per voluntatem sed forte necessitate nature. Item licet deus ageret necessitate nature q̄tum est ex se tamen adhuc aliqui effectus possent contingenter evenire per liberam voluntatem ipsius hominis vnde theologi dicunt q̄ deus agit necessario necessitate immutabilitatis et tamen multi effectus contingenter eveniunt.

Quarto tertia ratio nō concludit ex toto contra ph̄os quia p̄baret celum non agere necessitate nature vnde diceretur forte q̄ licet deus agat necessario tamen effectus non est necessarius quia vt dicit. S. T. effectus non debet dici necessarius propter cām primā sed proximā. i. par. q. xiij. ar. xiiij. ad primū vel diceretur q̄ scđm ph̄m. deus producit celū et motum celi necessitate nature. Non aut̄ ista inferiora que non sunt a deo nisi mediate. Forte dicas q̄ sunt a deo quia quicquid est causa cause est causa causati. Contra hoc non oportet quia sol est causa hominis et homo est causa actus voluntatis.

Quinto quarta rō non cōcludit nisi forte sicut p̄cedens quia ph̄us licet diceret q̄ deus agat necessitate nature non tamen excludit oīa peccata nature que sunt monstra vt patet in fine. iij. ph̄is. Et ad alius diceretur. q̄ non omne causabile est a deo immediate. Et ideo non sequitur.

Sexto. diceret ad q̄ntā rationē q̄ nō omne agēs naturale est determinatum ad vnum vt patet de sole quod producit indiuidua diuersa sp̄ciez et cor animalis ascendit et descendit continue. Et dicunt theologi q̄ eadem gratia ante circuncisionem inclinabat ad volendū circūcidi nunc autem inclinat ad nolendū. Et eadē apprehensio potest esse causa boni et mali. Item Aui. responderet q̄ deus non produxit immedie etiā nisi vnu vt dicit. s. t. de po. q. iij. ar. xvi. Et ad aliud diceretur q̄ voluntas dei p̄ducit res necessitate nature sicut voluntas hominis necessitate nature vult beatitudinē vnde l3 hō aliquid velit necessario tamen alia vult contingēter. Ita posset dici de deo scđm ph̄os quia illa que immedie p̄ducit vult necessario. Item ad aliud quod dicit vij. et viij. diceretur q̄ deus pater producit filium necessitate nature que libertati nō repugnat de ve. q. xxiiij. ar. iiij. et ideo aliquid agens necessitate nature est sume pfectum vnde ph̄us diceret q̄ hoc est summum perfectionis necessario coicere alijs bonitatem.

Septimo. Si deus producit res vel ergo producit actione intrinseca vel transeunte. Non primum q̄ nichil recipitur in deo ergo nulla est actio immaterialis q̄ imanēs d̄r̄ qd̄ non est in alio. nec est ibi actio trāsies quia actio dei est sua substantia ergo non est transiens. Item finis et efficiens non coincidunt ip̄t patet secundo phi. Sed deus est omnium causa materialis ergo non est efficiens.

Octauo idem effectus non p̄ducitur a pluribus causis efficientibus. Sed ista inferiora producunt a causa particulari ergo non a deo. Item si deus p̄ducit rem vel ergo seclusa alia causa ex illa productione sequeretur effectus ille vel non. Si primum ergo effectus non dependet ab illa alia causa. Si se cūdū tūc seq̄tur q̄ productio dei nō est sufficiēs posset argui de eo quod est p̄ accidēs an h̄z causam sc̄z deū videtur q̄ si licet non habeat causam. naturale vide. s. t. prima pte. q. cxv. ar. vi. et. q. cxvi. ar. i. Itēz theologi arguunt de peccato q̄ non est a deo ergo non omnis res a deo sed dices q̄ peccatum p̄o for-

mali non est res sed priuatio boni debiti inesse. Loſ tra hoc arguit okan q̄ p̄ono q̄ sorti prohibeatur a et nichil ei percipiat positive tunc si facit a peccat et tamen non priuatur bono debito in esse quia ad nullum actum per casum tenetur habere.

Mono quando deus producit effectum vel concurredit finite vel infinite. Si primum ergo actio dei potest impediri et sic voluntas dei non erit efficax quia potest deus producere aliquam creaturam exceedingem illum finitum concursum. Item si deus finite concurredit ergo aliquis effectus p̄t sine suo cōcursu produci quia potest ille finitus cōcursus per agens naturale fieri. Item tunc aliquis posset resistere actioni dei quia ponatur q̄ actio dei finita sit vni grad⁹ et volūtas hominis duorū graduū tunc voluntas plus resistit q̄ deus agat. Si secundum se queretur q̄ vna creatura non esset perfectior alia q̄ tantum concurredit ad producendum vnam sicut aliam. Item motus celi esset infinite velorum quia deus infinite concurreret nec curio siue concurrat p̄ voluntatem siue per intellectum. Item deus plus diligit vnam creaturam q̄ aliam ergo non infinite diligit eam ergo nec infinite producit licet productio actiua sit infinita. Similiter licet scientia qua deus scit antichristum peccaturum sit ens necessarium nō tam sequitur q̄ deus necessario sciat antichristum peccaturum.

Decimo arguitur deum agere necessitate nature quia scđm ph̄m aliqua necessaria absolute h̄nt causam efficientem vt supradictū ē de celo et āgelo. Itēz hoīem esse risibile habet causam efficientem et aliae conclusiones vt dicitur in principio huius. viii. Sz necessarium absolute non potest nō esse ergo talē productur libere vnde hominē esse aīal est necessarium et necessario volitum a deo. Similiter p̄cepta indispensabilia decalogi quidam etiam credunt q̄ prius est deum iudicare sortem fore vel peccare q̄ velle ergo deus aliquid scit fore naturaliter et non libere ergo in deo est necessitas naturalis circa ea q̄ fiunt videtur enim prius iudicare sortem fore q̄ elgere sed tu negabis tales prioritates.

Undecimo deus aliquid produxit quod non potest non produuisse vt patet de preterito quod non potest non fuisse. Item veritas huius adā fuit non potest a deo annichilari supponēdo cū scoto et s. t. q̄ ad preteritum non sit potentia vnde deus necessitate nature vult preteritū fuisse ergo aliquid ad extra vult necessitate nature. Item aliquid fuit et melius fuisse illud non fuisse vt patet de peccato ade. Et tamen deus nunc non potest nunc velle illud nō fuisse. Forte dicas q̄ hoc est ratione preteritionis. Lōtra sicut nichil est futurum respectu dei sed omnia sunt eis presentia ita nichil est p̄teritū sibi sed oīa sunt ei presentia ergo tantū necessitatur ad futura sicut ad preterita. Item deus necessitate nature p̄ducit similitudinē positivis duobus albis cum sit relatio intrinsecus adueniens ergo necessitatur.

Duodecimo aliqua sunt que deus non potest annichilare ergo necessitate nature illa cōseruet. Aīa patet. q̄ si beatos annichilaret sequeretur q̄ deus esset iniustus q̄ puniret aliquē sine culpa. Forte dicas q̄ annichilatio non est malū. Lōtra priuari manibus et pedibus est malum ergo et priuari toto esse quia hoc prius est q̄ priuari manibus. Itēz magis fugiendū est annichilari q̄ carere digito vel alio bono paruo ergo annichilari est malum. Item postq̄ aliquid est reuelatū nō potest illud nō evenire ergo